

COLLEGE SPECIALISMEN GEZONDHEIDSZORGPSYCHOLOOG

Besluit CSG 2007-3

Besluit registratie buitenslands gediplomeerde gezondheidszorgpsycholoog-specialisten

[Besluit buitenslands gediplomeerde gezondheidszorgpsycholoog-specialisten]

Vastgesteld op 18 september 2007

Goedgekeurd door de Minister van VWS bij besluit van 1 november 2007, kenmerk MEVA/BO-2807409

In werking per 20 oktober 2007

Het College Specialismen Gezondheidszorgpsycholoog, in vergadering bijeen op 18 september 2007, overwegende dat het noodzakelijk is regels te stellen met betrekking tot de inschrijving in een der specialistenregisters van gezondheidszorgpsychologen die in het buitenland een kwalificatie hebben verworven op het gebied van het desbetreffende specialisme, in aanmerking nemend richtlijn nr. 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PbEG L 255), en de bepalingen van deze richtlijn inzake de toegang tot en de uitoefening van gereguleerde beroepen in lidstaten door onderdanen van andere lidstaten van de Europese Unie en daarmee gelijkgestelde personen, gezien de adviezen van het Bestuur van de Federatie van Gezondheidszorgpsychologen, het Nederlands Instituut van Psychologen en de Nederlandse Vereniging van Pedagogen en Onderwijskundigen, gelet op het advies van de Registratiecommissie Specialismen Gezondheidszorgpsycholoog, besluit:

Hoofdstuk I. Begripsomschrijvingen

Artikel 1

In dit Besluit wordt verstaan onder:
aanpassingsstage:

de uitoefening van een specialisme van de gezondheidszorgpsychologie onder verantwoordelijkheid van een gereguleerde beoefenaar van het desbetreffende specialisme, eventueel gekoppeld aan een aanvullende opleiding;
het College Specialismen Gezondheidszorgpsycholoog;
1. onderdaan van een lidstaat;
2. onderdaan van een derde land die houder is van een door een lidstaat van de Europese Unie afgegeven EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen als bedoeld in artikel 8 van richtlijn nr. 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (PbEG L 016);

College:

EU-migrant:

	<p>3. familielid van een onderdaan van een lidstaat dat onderdaan is van een derde land en dat uit hoofde van richtlijn nr. 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (PbEG L 158 en L 229) gerechtigd is een lidstaat binnen te komen en er te verblijven;</p>
gezondheidszorgpsycholoog:	degene die is ingeschreven in het register van gezondheidszorgpsychologen als bedoeld in artikel 3 van de wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg;
gezondheidszorgpsycholoog-specialist:	een gezondheidszorgpsycholoog die is ingeschreven in een der specialistenregisters die gehouden worden door de registratiecommissie;
hoofdopleider:	degene die verantwoordelijk is voor een opleiding tot gezondheidszorgpsycholoog-specialist en die als zodanig door de registratiecommissie is erkend;
leertherapie:	het ondergaan van een psychotherapie in het kader van de opleiding tot gezondheidszorgpsycholoog-specialist, met als doel de bevordering van de ontwikkeling van en het inzicht in het eigen functioneren als gezondheidszorgpsycholoog-specialist bij de opleiding, met name wat betreft de beoefening van de psychotherapie;
lidstaat:	lidstaat van de Europese Unie, andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte of Zwitserland;
opleidingsinstelling:	instelling die een opleiding tot gezondheidszorgpsycholoog-specialist verzorgt en die als zodanig door de registratiecommissie is erkend;
praktijkopleider:	degene die de verantwoordelijkheid heeft voor de praktijkcomponent van de opleiding tot gezondheidszorgpsycholoog-specialist en die als zodanig is erkend door de hoofdopleider;
proeve van bekwaamheid:	een controle, uitsluitend de beroepskennis van de aanvrager betreffende, die door de registratiecommissie wordt verricht en die tot doel heeft te beoordelen of de aanvrager de bekwaamheid bezit om in Nederland een specialisme van de gezondheidszorgpsychologie uit te oefenen;
registratiecommissie:	de Registratiecommissie Specialismen Gezondheidszorgpsycholoog;
Richtlijn:	richtlijn nr. 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PbEG L 255);
specialismenregeling:	de specialismenregeling gezondheidszorgpsycholoog;
specialistenregister:	register van specialisten op het gebied van de gezondheidszorgpsychologie, gehouden door de registratiecommissie;
supervisie	het methodisch analyseren en evalueren van de door de opleiding verrichte werkzaamheden;

Hoofdstuk II. Inschrijving

Artikel 2

Krachtens dit besluit komt voor inschrijving in een specialistenregister in aanmerking:

1. een EU-migrant die gezondheidszorgpsycholoog is en die voldoet aan de eisen vastgelegd in artikel 13 van de Richtlijn;
2. een migrant van buiten de Europese Unie die gezondheidszorgpsycholoog is en die door middel van een in het buitenland genoten opleiding een bekwaamheid heeft verworven op het gebied van het desbetreffende specialisme die naar het oordeel van de registratiecommissie overeenkomt met de bekwaamheid die voortvloeit uit het gevolgd hebben van de betreffende specialistentopleiding in Nederland, eventueel na oplegging van een compenserende maatregel.

Artikel 3

1. Een gezondheidszorgpsycholoog zoals bedoeld in artikel 2 die in één van de specialistenregisters wil worden ingeschreven, dient hiertoe een aanvraag in te dienen bij de registratiecommissie.
2. Een aanvraag tot inschrijving in een specialistenregister als bedoeld in het eerste lid dient vergezeld te gaan van de volgende bescheiden:
 - a. een bewijs van inschrijving in het register van gezondheidszorgpsychologen;
 - b. een nationaliteitsbewijs.
3. Indien de aanvraag afkomstig is van een EU-migrant dient de aanvrager voorts te overleggen: bescheiden die aantonen dat de aanvrager voldoet aan de eisen vastgelegd in artikel 13 van de Richtlijn;
4. Indien de aanvraag afkomstig is van een aanvrager zoals bedoeld in artikel 2, tweede lid, dient de aanvrager voorts te overleggen: bescheiden met betrekking tot de in het buitenland genoten opleiding op het gebied van het specialisme.
5. De in het tweede tot en met het vierde lid bedoelde documenten mogen bij overlegging niet ouder zijn dan drie maanden. Indien deze termijn door omstandigheden buiten de schuld van de aanvrager is overschreden kan de registratiecommissie eisen dat de actuele geldigheid van de documenten alsnog wordt aangetoond.
6. De registratiecommissie kan de aanvrager verzoeken nadere informatie te verstrekken over zijn opleiding en werkervaring teneinde eventuele verschillen met de Nederlandse opleiding vast te stellen, respectievelijk na te gaan of in hoeverre deze verschillen door voor het betreffende specialisme relevante werkervaring van de aanvrager worden gecompenseerd.
7. Op de bescheiden als bedoeld in het tweede tot en met het vierde en het zesde lid is van toepassing hetgeen gesteld is in artikel 21, tweede lid van de specialismenregeling.

Hoofdstuk III Compenserende maatregelen

Artikel 4 Compenserende maatregelen

1. Alvorens over te gaan tot inschrijving in het register kan de registratiecommissie eisen dat de migrant een aanpassingsstage doorloopt of een proeve van bekwaamheid aflegt.
2. Indien het een aanvraag betreft van een EU-migrant mag de eis tot het doorlopen van een aanpassingsstage of het afleggen van een proeve van bekwaamheid alleen gesteld worden indien:
 - a. de duur van de door de migrant gevolgde opleiding ten minste één jaar korter is dan de duur van de in Nederland vereiste opleiding, of
 - b. de door de migrant gevolgde opleiding betrekking heeft op vakken die wezenlijk verschillen van de vakken die worden bestreken door de in Nederland vereiste opleiding, of
 - c. het specialisme een of meer gereguleerde beroepswerkzaamheden omvat die niet bestaan in hetzelfde beroep in de lidstaat van oorsprong of herkomst van de migrant, en dit verschil wordt gekenmerkt door een specifieke opleiding die in Nederland is vereist en betrekking heeft op vakken die wezenlijk verschillen van de vakken die vallen onder het bekwaamheidsattest of de opleidingstitel van de migrant.
3. Voor de toepassing van het tweede lid wordt onder vakken die wezenlijk verschillen verstaan vakken waarvan de kennis van wezenlijk belang is voor de uitoefening van het beroep en waar-

voor de door de migrant ontvangen opleiding naar duur of inhoud in belangrijke mate afwijkt van de in Nederland vereiste opleiding.

4. Bij de toepassing van het tweede lid gaat de registratiecommissie eerst na of de kennis die de migrant tijdens zijn beroepservaring heeft verworven van dien aard is dat het wezenlijke verschil, bedoeld in het tweede lid, daardoor geheel of gedeeltelijk wordt ondervangen.

Artikel 5:

1. Een EU-migrant kan kiezen tussen het doorlopen van een aanpassingsstage of het afleggen van een proeve van bekwaamheid.
2. De keuze als bedoeld in het eerste lid komt de aanvrager niet toe in geval van een in een derde land afgegeven opleidingstitel.
3. Ten aanzien van een aanvrager zoals bedoeld in het tweede lid alsmede een aanvrager zoals bedoeld in artikel 2, tweede lid, bepaalt de registratiecommissie of de betrokkene een aanpassingsstage moet doorlopen of een proeve van bekwaamheid moet afleggen.
4. Bij een onvoldoende beoordeling van de aanpassingsstage of de proeve van bekwaamheid kan de aanvrager niet alsnog van de andere compenserende maatregel gebruik maken.

Artikel 6 Nadere regels met betrekking tot de aanpassingsstage

1. De registratiecommissie stelt een programma van eisen voor de aanpassingsstage vast, rekening houdend met de voor uitoefening van het specialisme benodigde deskundigheid en de kwalificaties waarover de aanvrager blijkens zijn opleiding en werkervaring beschikt.
2. Als onderdeel van de aanpassingsstage kan de registratiecommissie aanvullende opleiding voorschrijven, in de vorm van cursorisch onderwijs, supervisie en/of leertherapie.
3. In het programma van eisen worden in elk geval vastgelegd:
 - a. de minimale duur van de stage en de omvang van de eventuele opleiding;
 - b. de onderwerpen die tijdens de stage en de opleiding in elk geval aan de orde dienen te komen.
4. Voor EU-migranten bedraagt de duur van de aanpassingsstage ten hoogste drie jaar.
5. De registratiecommissie wijst een erkend hoofdopleider voor het betreffende specialisme aan die verantwoordelijk is voor de inrichting en de beoordeling van de stage. De hoofdopleider wijst een voor het betreffende specialisme erkende praktijkopleider aan voor de begeleiding van de stage, zulks overeenkomstig hetgeen hieromtrent gebruikelijk is bij de reguliere opleiding in het betreffende specialisme.
6. In geval de registratiecommissie aanvullende opleiding voorschrijft, stelt de hoofdopleider na overleg met de stageair het opleidingsprogramma vast, alsmede de eisen waaraan het onderwijs, de supervisie en/of de leertherapie moeten voldoen.
7. De hoofdopleider beoordeelt ten minste een maal per half jaar de voortgang van de stage. Hierbij betreft hij het oordeel van de praktijkopleider. In geval van een aanvullende opleiding ziet de hoofdopleider erop toe dat sprake is van beoordeling van alle onderdelen hiervan.
8. Indien het deskundigheidsniveau na afronding van de stage als voldoende wordt beoordeeld volgt inschrijving in het register. Indien het deskundigheidsniveau na afronding van de stage als onvoldoende wordt beoordeeld, bestaat de mogelijkheid tot eenmalige verlenging van de stage met maximaal een half jaar.
9. De aanvrager dient te beschikken over de kennis van de Nederlandse taal die benodigd is voor het doorlopen van de aanpassingsstage, inclusief een voldoende schriftelijke en mondelinge uitdrukkingsvaardigheid.
10. De kosten van de aanpassingsstage en de eventuele aanvullende opleiding zijn voor rekening van de aanvrager.

Artikel 7 Nadere regels met betrekking tot de proeve van bekwaamheid

1. De registratiecommissie stelt vast welke onderwerpen worden getoetst, rekening houdend met de voor uitoefening van het specialisme benodigde deskundigheid en de kwalificaties waarover de aanvrager blijkens zijn opleiding en werkervaring beschikt.
2. Indien het een aanvrager betreft als bedoeld in artikel 2, eerste lid, neemt de registratiecommissie bij de vaststelling van de te toetsen onderwerpen in acht hetgeen hieromtrent bepaald is in art. 3 eerste lid onder h. van de Richtlijn.
3. De registratiecommissie wijst een erkend hoofdopleider voor het betreffende specialisme aan die verantwoordelijk is voor de afname en de beoordeling van de toets.
4. De vorm van de toets wordt bepaald door de hoofdopleider, rekening houdend met de wijze waarop de betreffende onderdelen in de reguliere specialistenopleiding worden getoetst.
5. De afname van de proeve van bekwaamheid geschiedt in de Nederlandse taal.
6. Indien de aanvrager op alle onderdelen een voldoende behaalt volgt inschrijving in het register. Indien hij op tenminste de helft van alle onderdelen een voldoende behaalt, krijgt hij één maal de gelegenheid op een herkansing voor de overige onderdelen.
7. De kosten van de afname van de proeve van bekwaamheid zijn voor rekening van de aanvrager.

Hoofdstuk IV. Overige bepalingen

Artikel 8

Een wijziging in de richtlijn 2005/36/EG met betrekking tot de in dit besluit aangehaalde artikelen gaat voor de toepassing van het Besluit buitenslands gediplomeerde gezondheidszorgpsycholoog-specialisten gelden met ingang van de dag waarop aan de betrokken wijzigingsrichtlijn uitvoering moet zijn gegeven.

Artikel 9 Slotbepalingen

1. Dit besluit treedt in werking op 20 oktober 2007.
2. Dit besluit zal binnen vijf jaar nadat het in werking is getreden worden geëvalueerd.
3. Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit buitenslands gediplomeerde gezondheidszorgpsycholoog-specialisten .

Amsterdam, 18 september 2007

drs. H.H.W. de Veen, voorzitter

drs. P.C. van Drunen, secretaris

Toelichting

1 Algemeen

In dit besluit worden regels gesteld voor de inschrijving van buitenslands gediplomeerden in een van de registers van gezondheidszorgpsycholoog-specialisten.

Directe aanleiding voor dit besluit is de in oktober 2005 van kracht geworden nieuwe Europese richtlijn betreffende de onderlinge erkenning van beroepskwalificaties door EU-landen (hierna: de Richtlijn). De Richtlijn stelt welomschreven regels aan de procedure en de criteria die gehanteerd dienen te worden bij verzoeken om toelating van een EU-onderdaan tot een beroep. Dit besluit behelst een implementatie van deze regels voor gezondheidszorgpsycholoog-specialisten.

Uiteraard kan ook sprake zijn van verzoeken om inschrijving van gediplomeerden van buiten de Europese Unie. Ook daarvoor worden in dit besluit regels gesteld.

Hieronder volgt eerst een uiteenzetting over de EU-richtlijn, gevolgd door enige opmerkingen met betrekking tot de beoordeling van verzoeken om registratie van personen van buiten de EU. Daarna volgt een artikelsgewijze toelichting op het besluit.

De EU-Richtlijn

Een belangrijke doelstelling van de Europese Unie is het mogelijk maken van een vrij verkeer van personen en diensten en het opheffen van belemmeringen daarvoor. Eén zo'n belemmering zijn gereguleerde beroepen, dat wil zeggen: beroepen waarvoor in een of meer EU-landen toetredingsbeperkingen gelden. Om die reden wordt al sinds de jaren zestig gestreefd naar regels met betrekking tot de onderlinge uitwisselbaarheid van beroepskwalificaties. Dit leidde vanaf 1975 tot een aantal sectorale richtlijnen voor afzonderlijke beroepen (onder andere voor artsen, apothekers, tandartsen, verpleegkundigen en verloskundigen). Daarnaast werd een 'algemeen stelsel' ontwikkeld, dat beoogde garanties voor uitwisseling te geven voor beroepen waarvoor geen sectorale richtlijn gold. In 2005 zijn de sectorale richtlijnen en de richtlijn algemeen stelsel samengevoegd tot één overkoepelende richtlijn: de richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Europese Raad betreffende de erkenning van beroepskwalificaties.

Anders dan voor de meeste BIG-beroepen bestaan voor de (gezondheidszorg)psycholoog geen sectorale richtlijnen. Gezondheidszorgpsycholoog is echter wel een gereguleerd beroep in de zin van de Richtlijn, en datzelfde geldt voor gezondheidszorgpsycholoog-specialist. Er is weliswaar geen sprake van beperking van het recht tot uitoefening van deze beroepen, maar wel van beperking van het recht op het voeren van de beroepstitel, en de Richtlijn noemt dit expliciet als een vorm van reglementering (artikel 3, eerste lid onder a.).

Anders dan binnen het sectorale stelsel is binnen het algemeen stelsel geen sprake van automatische erkenning van diploma's. Dit betekent dat de bevoegde autoriteit van de ontvangende lidstaat (in ons geval: de Registratiecommissie Specialismen Gezondheidszorgpsycholoog) niet gehouden is tot automatische erkenning van buitenslands gekwalificeerde gezondheidszorgpsycholoog-specialisten; erkenning vindt plaats nadat de registratiecommissie de kwalificatie van de migrant heeft vergeleken met de in Nederland vereiste kwalificaties voor inschrijving in het register. Die vergelijking is echter wel aan beperkingen gebonden: de Richtlijn gaat ervan uit dat EU-onderdanen die in één lidstaat gekwalificeerd zijn om een beroep uit te oefenen, in beginsel ook geschikt moeten worden geacht om dit beroep in een andere lidstaat uit te oefenen. Dit betekent dat elders in de EU gekwalificeerde gezondheidszorgpsycholoog-specialisten in principe altijd in aanmerking komen voor inschrijving in het desbetreffende Nederlands specialistenregister. Wel heeft de registratiecommissie de mogelijkheid een zogenaamde compenserende maatregel op te leggen. Dit is een voorwaarde waaraan voldaan moet worden voordat inschrijving in het register plaatsvindt. Een compenserende maatregel mag alleen worden opgelegd indien er wezenlijke verschillen zijn in de inhoud van het beroep en/of de daarvoor vereiste opleiding, of de duur van de opleiding minstens één jaar korter is dan in Nederland.

Een probleem dat zich hierbij voordoet, is dat op het gebied van de (gezondheidszorg)psychologie grote verschillen bestaan tussen de diverse lidstaten: lang niet alle lidstaten kennen een reglementering van beroepen op het gebied van de (gezondheidszorg-)psychologie en er bestaan grote verschil-

len in de benaming van beroepen en specialismen en (voorzover sprake is van reglementering) van de daarvoor vereiste kwalificaties. Wat dit betreft maakt de Richtlijn onderscheidt tussen twee situaties:

- ♦ als het betreffende specialisme of de opleiding daartoe in het land van oorsprong gereguleerd is, komt de aanvrager altijd in aanmerking voor inschrijving (eventueel na een compenserende maatregel).
- ♦ als het betreffende specialisme in het land van oorsprong niet gereguleerd is, komt de aanvrager in aanmerking voor inschrijving (eventueel na een compenserende maatregel) indien hij kan aantonen over een of meer relevante bekwaamheidsattesten of opleidingstitels te beschikken en minimaal twee jaar werkzaam te zijn geweest in het betreffende specialisme.

Ook ten aanzien van de aard van op te leggen compenserende maatregelen stelt de Richtlijn specifieke eisen. Zie hiervoor de toelichting bij artikel 5.

De Richtlijn geldt voor onderdanen van een van lidstaten van de Europese Unie, van de overige staten die deel uitmaken van de zogenaamde Europese Economische Ruimte (thans: Noorwegen, IJsland en Liechtenstein) en Zwitserland. Daarnaast is zij ook van toepassing op personen die beschikken over een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen en, onder bepaalde voorwaarden, op familieleden van onderdanen.

Niet EU-onderdanen

Anders dan voor EU-onderdanen geldt voor de toelating van beroepsbeoefenaren van buiten de Europese Unie geen wettelijk kader. Ter wille van de transparantie heeft het College wat betreft de te volgen procedure gestreefd naar harmonisatie met de regels voor EU-onderdanen. Dit geldt uiteraard niet voor de inhoudelijke toetsing. Immers: het principe van vergelijkbaarheid en uitwisselbaarheid van beroepskwalificaties, waarop de EU-Richtlijn is gebaseerd, is niet van toepassing op niet-EU-landen. Aan aanvragers van buiten de EU komen dus niet dezelfde rechten toe als aan EU-onderdanen. Anders gezegd: de registratiecommissie dient de vrijheid te hebben om verzoeken af te wijzen indien de discrepantie tussen de beroepskwalificaties van de aanvrager en de in Nederland vereiste kwalificaties te groot is. Hiertoe strekt artikel 2, tweede lid. Daarnaast heeft de registratiecommissie ook voor deze groep aanvragers de mogelijkheid tot het opleggen van een compenserende maatregel.

Het College is zich ervan bewust dat zowel de regelgeving met betrekking tot EU-onderdanen als die met betrekking tot aanvragers van buiten de EU om nadere uitwerking vraagt. Om enkele vragen te noemen: wanneer kan gesproken worden van reglementering van het specialisme of van werkzaamheid binnen het specialisme, zoals bedoeld in de EU-Richtlijn? Waar wordt wat betreft aanvragen van buiten de EU de grens getrokken tussen afwijzing en het opleggen van een compenserende maatregel? Gezien het naar verwachting geringe aantal aanvragen en de grote variatie in omstandigheden geeft het College er de voorkeur aan op dit punt geen nadere regels te stellen, en daarmee zoveel mogelijk ruimte te laten voor 'maatwerk' door de registratiecommissie.

Elders opgeleide Nederlandse gezondheidszorgpsychologen

In navolging van de Richtlijn heeft dit besluit nadrukkelijk ook betrekking op Nederlandse gezondheidszorgpsychologen, die elders een opleiding tot gezondheidszorgpsycholoog-specialist hebben genoten. In principe creëert dit de mogelijkheid voor een 'sluiproute', in casu: het verwerven van registratie door eerst in het buitenland een relevante kwalificatie te verwerven en die vervolgens te gebruiken om in Nederland als specialist erkend te worden. Wat betreft migranten uit niet-EU-landen heeft de registratiecommissie voldoende beleidsvrijheid om oneigenlijk gebruik tegen te gaan. Wat betreft migratie uit EU-landen is zij aan beperkende regels gebonden. Deze laten echter voldoende mogelijkheden tot een serieus onderzoek naar de vakbekwaamheid en aanvullende maatregelen indien deze vakbekwaamheid niet overeenkomt met het niveau van een in Nederland gevolgde specialistenopleiding.

Registratie als gezondheidszorgpsycholoog voorwaarde

Voorwaarde om een beroep te kunnen doen op de in dit besluit vastgelegde regeling is dat men ingeschreven is in het register van gezondheidszorgpsychologen. Tenzij er sprake is van een in Nederland verworven kwalificatie als gezondheidszorgpsycholoog betekent dit dat men zich eerst tot

de Commissie Buitenslands Gediplomeerden van het BIG-register zal moeten wenden met een verzoek om via een verklaring van vakbekwaamheid ingeschreven te worden in het register van gezondheidszorgpsychologen.

2. Artikelsgewijs

Artikel 2

In dit artikel worden de voorwaarden gespecificeerd waaraan een aanvrager moet voldoen om in aanmerking te komen voor inschrijving op basis van dit besluit. Bij implicatie betekent dit dat aanvragers die niet over buitenlandse kwalificaties beschikken zoals in dit artikel omschreven, niet in aanmerking komen voor inschrijving op basis van dit besluit.

Lid 1: ter borging van de conformiteit met de Richtlijn wordt hier wat betreft EU-onderdanen rechtstreeks verwezen naar de Richtlijn. Artikel 13 hiervan specificeert de condities, waaronder EU-onderdanen aanspraak kunnen maken op toelating tot een gereguleerd beroep. De voor gezondheidszorgpsychologische specialismen relevante kern ervan is hierboven samengevat: voor toelating tot een specialisme komen in aanmerking (a) gz-psychologen die tot het specialisme zijn toegelaten in een land, waar dit specialisme of de opleiding daartoe gereguleerd is en (b) gz-psychologen uit een land waar het specialisme of de opleiding daartoe niet gereguleerd zijn, en die kunnen aantonen over een of meer relevante bekwaamheidsattesten of opleidingstitels te beschikken en minimaal twee jaar werkzaam te zijn geweest in het betreffende specialisme.

Lid 2: Deze tekst is gebaseerd op de vergelijkbare bepaling in de wet-BIG (art. 41 lid 1). Anders dan bij EU-migranten laat zij de registratiecommissie de vrijheid om aanvragen van niet-EU migranten zonder meer af te wijzen in geval van deficiënte vakbekwaamheid. Voorts wordt met nadruk gesproken over een *door opleiding verworven* deskundigheid.

Artikel 3

Lid 7 betreft de eis dat de aanvrager desgewenst zorgdraagt voor vertaling van documenten.

Artikel 4

Ter borging van de conformiteit met de Richtlijn is bij de formulering van deze artikelen de terminologie van de Richtlijn gehanteerd. Hierin worden twee 'compenserende maatregelen' onderscheiden: een aanpassingsstage (met evt. onderwijs in het kader daarvan) en een proeve van bekwaamheid.

Het tweede tot en met het vierde lid zijn ontleend aan de tekst van de Richtlijn. Van belang is hierbij met name het vierde lid, waarin met nadruk wordt gesteld dat bij de vaststelling van deskundigheid van een EU-migrant niet alleen gekeken moet worden naar diens opleiding, maar ook rekening moet worden gehouden met de opgedane relevante beroepservaring.

Artikel 5

De Richtlijn bepaalt dat EU-migranten de keus dienen te hebben tussen een stage en een proeve van bekwaamheid.

Wat betreft migranten van buiten de EU wordt de keuze tussen een stage of een proeve van bekwaamheid aan de registratiecommissie overgelaten: vanuit het gezichtspunt van kwaliteitsbewaking zal het naar de mening van het College vaak de voorkeur verdienen om te kiezen voor een van beide modaliteiten. Wel wordt de registratiecommissie de mogelijkheid geboden om rekening te houden met de voorkeur van de aanvrager.

Artikelen 6 en 7

Volgens de Richtlijn dienen regels gesteld worden ten aanzien van de inrichting en beoordeling van de aanpassingsstage en de proeve van bekwaamheid. Deze artikelen voorzien hierin.

Als leidraad bij de formulering van de regels voor de aanpassingsstage heeft de organisatie van de reguliere specialistenopleiding gefungeerd.

Wat betreft de proeve van bekwaamheid is bewust in het midden gelaten welke vorm een dergelijke proeve moet hebben. Dit laat bijvoorbeeld de mogelijkheid open dat gekozen wordt voor de vorm van een beoordelingsstage, naar analogie van de gesuperviseerde praktijkervaring in de reguliere specialistenopleiding.

oud